

10.5.2021

Energiavirasto

kirjaamo@energiavirasto.fiantti.paananen@energiavirasto.fianu.varila@energiavirasto.fi

Diaarinumero: 1548/403/2021

Kuuleminen luonnoksesta asiakaskeskeisen vähittäismarkkinamallin toimeenpanoon liittyviksi suosituksiksi

Energiateollisuus ry (ET) kiittää mahdollisuudesta lausua Energiaviraston keskustelumuihistosta asiakaskeskeisen vähittäismarkkinamallin toimeenpanoa koskeviksi linjauksiksi.

Muistiossa on tunnistettu keskeiset seikat, jotka tulee määritellä ja joita tulee säännellä onnistuneen ja asiakasystävällisen yhteislaskutuksen mahdollistamiseksi. ET kannattaa ehdotuksessa esitettyjä mallin pääpiirteitä ja muistiossa kuvattua toimijoiden roolijakoa (vastuut ja oikeudet). Monelta osin ehdotukset edellyttävät kuitenkin vielä tarkempia määrittelyjä, käytännön toteutettavuuden arviointia ja erityisesti ehdotetun vakuusmallin osalta kilpailuoikeudellisia selvityksiä. Lopullista mallia voidaan arvioida kokonaisuutena vasta, kun nämä selvitykset ovat tehty. Viimeistään lainvalmistelutyössä pitää arvioida huolellisesti ehdotettavan laskutusmallin vaikutukset ja käytännön toteutusmahdollisuudet.

Muistiossa todetaan, että *"Tavoitteena tulisi olla, että laskutuksesta aiheutuvat kustannukset ja riskit eri osapuolille säilyisivät lähes samansuuruisina sekä erillis- että yhteislaskutusvaihtoehdoissa. Erilaisten roolien takia tätä tavoitetta ei voida kuitenkaan täysin toteuttaa. Tästä syystä tulisi pyrkiä löytämään ratkaisut, joissa kustannusten ja riskien siirtymiset osapuolten välillä olisivat mahdollisimman pieniä."*

ET kannattaa tätä päätavoitetta. Onkin varmistettava, että yhteislaskutusta koskeva säännöstö kokonaisuudessaan tukee yhden laskun palvelun tarjoamista asiakkaille. Muistiossa ehdotettu malli johtaa nykyistä suurempaan kustannus- ja riskisiirtymään myyjille. Esitämme alla muutamia muutosehdotuksia, miten tätä voidaan pienentää ja hallita.

Lisäksi esitämme muutamia muita alla tarkemmin kuvattuja ja perusteltuja kommentteja lopullisessa ehdotuksessa huomioitavaksi.

Myyjän luottotappioriskien hallinta (luku 4.6 ja 10) -suositus

Muistiossa todetaan, että *"yhteislaskuun liittyvien luottotappioiden jääminen yksinomaan myyjälle voisi vähentää vähittäismyyjien halukkuutta tarjota yhteislaskua sellaisille loppukäyttäjille, joista voisi aiheutua luottotappioita. Tästä syystä tulisi varmistaa, että myyjällä olisi mahdollisuudet rajoittaa ylimääräisten luottotappioiden syntyä yhteislaskutuksen osalta. Tämä edellyttäisi myyjille riittäviä mahdollisuuksia pyytää asiakkailta vakuuksia sekä riittävien sähkön toimituksen katkaisuvaltuuksien varmistamista."*

ET jakaa tässä esitetyt näkemykset. Muistiossa ei kuitenkaan esitetä, miten yhteislaskuttavalle myyjälle varmistetaan riittävät sähkön toimituksen katkaisuedellytykset. Riittävät katkaisuvaltuudet eivät toteudu muistion esittämässä mallissa myyjänvaihtotilanteissa.

Olennaista on, ettei myyjän asemaa yhteislaskutuksessa tarpeettomasti heikennetä nykytilanteesta. ET kannattaa muistiossa esitettyä ehdotusta, että myyjällä olisi oikeus sopimusehtojen edellytysten täytyessä vaatia loppukäyttäjältä vakuutta koko yhteislaskun osalta, siis verkonhaltijan sijaan myös verkkopalvelun osalta. Muutokset vakuuden vaatimisen osalta eivät kuitenkaan ole yksinään riittävä keino. Asiakkailta

Energiateollisuus ry

Eteläranta 10, 00130 Helsinki

www.energia.fi

pyydetyillä vakuuksilla myyjä pystyy pienentämään riskejä, mutta se ei ole ratkaisu kaikkiin luottotappioihin liittyviin haasteisiin. Vakuuksien pyytäminen on lainsäädännössä ja yleisillä sopimusehdoilla rajattu mahdollisimman pieneen asiakasmäärään ja sen määrää on rajoitettu asiakkaan suojaksi. Tämä on toimiva malli sekä asiakaskokemuksen että vakuuksien korkeiden käsittelykustannusten takia.

Vakuuksien lisäksi tarvitaan säännelty toimintamalli, jossa asiakkaan maksamattomat saatavat estävät toimituksen jatkamisen myyjänvaihdon jälkeen uudelle myyjälle, kunnes asiakkaan saatavat on maksettu. Tällä varmistetaan, että katkaisuihin liittyvät säädökset tukevat muistiossa esitettyä tavoitteita siitä, että laskutuksesta aiheutuvat kustannukset ja riskit eri osapuolille säilyisivät lähes samansuuruisina sekä erillis- että yhteislaskutusvaihtoehdoissa. ET:n jäseniltään saaman tiedon mukaan merkittävä osa luottotappioista syntyy tilanteissa, joissa kuluttaja vaihtaa myyjää ja tällä tavalla kiertää katkaisun. Asiaa pohdittaessa pitää huomioida, että katkaisuille on jo nyt olemassa tarkoin määritellyt säännöt. Asiakkaiden suoja on varsin vahvasti turvattu katkaisusääntelyn kautta. Toisaalta luottotappiot vaikuttavat muiden asiakkaiden kustannuksiin ja heikentävät täten markkinan sujuvaa ja tehokasta toimintaa.

ET ehdottaa, että yhteislaskutusta koskevaan sääntelyyn lisätään toimintamalli, joka varmistaa, ettei asiakas voi myyjää vaihtamalla jättää maksamatta kuluttamaansa sähköä ja samaansa verkkopalvelua koskevia laskuja. Mikäli asiakkaalta jää maksuja suorittamatta yhteislaskun osalta ja asiakas vaihtaa myyjää, ei sähkön toimituksen kytkentää tule suorittaa samaan käyttöpaikkaan ennen kuin asiakas on maksanut kaikki saatavansa. Myyjän tulisi voida, vaikkapa datahubiin tekemällä ilmoituksella, estää myyjänvaihdon jälkeinen toimituksen uudelleenkytkentä, jos asiakkaalla on edelleen maksamattomia saatavia. Nykyään jakeluverkonhaltijan ei tarvitse kytkeä asiakkaan toimitusta myyjänvaihdon jälkeen, jos asiakkaalla on maksamattomia verkkopalveluun perustuvia saatavia asiakkaalta. Tätä periaatetta pitäisi soveltaa myös yhteislaskutuksessa, jotta myyjän asema ei kohtuuttomasti heikkene myyjän vastatessa myös verkkopalvelun luottotappioista.

Mallilla varmistetaan kaikkien asiakkaiden tasapuolinen kohtelu, kun huolehditaan, että kaikki asiakkaat maksavat käyttämästään palvelusta. Toimintamalli parantaisi kilpailua ja asiakkaan asemaa markkinoilla, koska se vähentää epävarmuutta, pienentää tarvetta pyytää vakuuksia ja madaltaa luottotappioihin liittyviä kustannuksia. Yhteislaskutuksessa on nykytilanteeseen verrattuna huomioitava, että myyjän vastatessa kokonaislaskutuksesta myös saatavien hallintaa ja maksujen kohdentamista tulee käsitellä kokonaisuutena. Asiakkaiden suorituksia ei voida kohdistaa vain joko verkko- tai myyntiosuuteen, vaan laskuja käsitellään kokonaisuutena. Lisäksi vaikutuksia arvioitaessa on huomioitava, että sähkön kulutus laskutetaan pääsääntöisesti jälkikäteen. Laskutus- ja perintäprosessi on erittäin tehokkaasti toteutettunakin ajallisesti pitkä ja siitä aiheutuu viiveitä saatavien hallintaan.

Energjaviraston muistiossa ehdotetulla kattavalla vakuusmallilla ja sitä täydentävillä nykyisen laajuisilla katkaisuvaltuuksilla parannetaan myyjän luottotappioriskin hallintamahdollisuuksia. Katkaisujen kiertäminen myyjänvaihdon avulla on ilmiselvä epäkohta erillislaskutuksessa, ja tämä tulisi korjata.

Verkonhaltijan asiakkaalta pyytämän vakuuden käsittely yhteislaskutuksen alkaessa (luku 4.6 ja 11) -suositus)

Muistiossa esitetään kolme vaihtoehtoista tapaa toimia laskutuksen muutostilanteessa, kun jakeluverkonhaltijalla on halussaan loppukäyttäjän antama vakuus. Näiden osalta muistiossa todetaan, että vaihtoehtoja 2 ja 3 olisi syytä pitää jatkotarkastelussa. ET:n mielestä myös vaihtoehto 1 pitää olla edelleen jatkoselvittelyssä mukana. ET:n mielestä se on toimivin ratkaisu ehdotetuista vaihtoehtoista.

Vaihtoehtojen 2 ja 3 käytännön toteutukseen liittyy monia haasteita. Käytännössä selkeintä, kustannustehokkainta ja asiakkaalle ymmärrettävintä olisi, jos vakuus palautuisi yhteislaskutuksen alkaessa asiakkaalle ja myyjä pyytäisi halutessaan vakuutta uudelleen. Arvioinnissa on huomioitava, että kukin yhtiö toimii vakuuden vaatimisessa omien periaatteidensa mukaisesti. Yhtiöt voivat käyttää vakuuden pyytämisessä ehdoissa määriteltyjen kriteerien sijaan asiakkaalle edullisempia kriteerejä tai jopa jättää kokonaan käyttämättä lainsäädännössä ja ehdoissa heille annettu mahdollisuus pyytää vakuutta.

Verkonhaltijoilla on jo nykyään toimiva prosessi vakuuden palauttamiseksi asiakkaalle sopimuksen päättyessä, joten on todennäköistä, että nykyistä prosessia pystyisi hyödyntämään myös laskutuksen päättyessä ilman mittavia järjestelmä- ja prosessimuutostarpeita ja kustannuksia. Sen sijaan vaihtoehdot 2

ja 3 vaatisivat sekä myyjiltä että verkonhaltijoilta järjestelmä- että prosessikehitystä, kun pitäisi luoda kokonaan uusi prosessi- ja toimintamalli vakuuden siirtämiseen verkonhaltijalta myyjälle. Käyttötapausten määrän jäädessä pieneksi tämä ei ole kustannustehokas toimintamalli.

Ehdotetuissa vaihtoehdoissa myyjän tulisi erikseen tiedustella verkonhaltijalta mahdollisen vakuuden olemassaoloa ja niiden määrää, ennen kuin voi asiakkaan kanssa sopia yhteislaskun vakuustarpeesta ja sen määrästä. Asiakkaan sekä markkinaosapuolien kannalta tämä on turhaa selvittelyä ja hankaloittaa asiakaskokemusta, kun asiakas ei saa asiaansa kerralla kuntoon, vaan myyjä joutuu palamaan asiakkaalle selvitettyään verkonhaltijalta tilanteen. Näistäkin kyselyistä valtaosa tulisi olemaan turhia, koska suurimmassa osassa verkkosopimuksista ei ole verkonhaltijalla vakuutta.

Kuten on edellä mainittu, kukin yhtiö tekee vakuuden tarpeen arvioinnin omista lähtökohdistaan. Verkonhaltija on voinut pyytää vakuuden loppukäyttäjältä asiakkaalle edullisemmilla periaatteilla kuin sopimusehtoihin on kirjattu. Myyjän tehdessä oma arviointinsa vakuuden suuruudesta sopimusehtojen puitteissa, voidaan päätyä tilanteeseen, että myyjä joutuu pyytämään asiakkaalta lisävakuutta yhteislaskutukseen siirryttäessä myös verkkopalvelun osalta, vaikka asiakas olisikin jo maksanut verkonhaltijalle vakuuden.

Verkonhaltija ei voi siirtää vakuutta välittömästi muutoksen yhteydessä myyjälle, vaan vasta, kun asiakas on maksanut verkonhaltijan laskut. Tästä saattaa muodostua myyjälle luottotappioriski, mikäli myyjä ei pyydä yhteislaskusopimuksen yhteydessä asiakkaalta vakuutta. Kun verkonhaltija käyttää vakuuden (mikäli asiakas jättää verkonhaltijan saatavat maksamatta), joutuisi myyjä jälkikäteen vaatimaan asiakkaalta lisävakuutta.

Lisäksi erikseen pitää miettiä, miten on mahdollista toimia Kelan maksusitoumuksena annettujen vakuuksien osalta. Ymmärryksemme mukaan nämä ovat yhtiökohtaisia. Näissä tilanteissa myyjä tarvitsee uuden maksusitoumuksen, joka on kohdistettu myyjälle. Verkkoyhtiölle osoitettua maksusitoumusta ei voi siirtää toiselle yritykselle.

Edellä kuvatuista seikoista johtuen pidämme kaikissa tilanteissa suositeltavimpana ratkaisuna vaihtoehtoa 1, jossa jakeluverkonhaltija palauttaisi vakuuden takaisin loppukäyttäjälle ja myyjä pyytäisi tarvittaessa vakuuden omien periaatteidensa perusteella.

Puitesopimus (luku 4.1.2 ja 3) -suositus)

ET näkee, että ensisijainen tavoite tulisi olla säätää yhteislaskutuksesta riittävän yksityiskohtaisesti lainsäädännössä ja sen nojalla Energiaviraston antamissa määräyksissä, jotta tarvetta yksittäisten verkonhaltijoiden ja myyjien välisille sopimuksille ei jäisi lainkaan. Mikäli tämä ei ole mahdollista, yleisittöva puitesopimus on kuitenkin parempi ratkaisu kuin toimijoiden väliset yksittäiset, kahdenväliset sopimukset, jotka aiheuttaisivat tarpeetonta hallinnollista taakkaa ja lisäisivät kustannuksia. Yhteiset koko alaa velvoittavat säännöt ovat kokonaisuuden kannalta paras ja tehokkain ratkaisu. Tämä tulee joka tapauksessa varmistaa, ja tältä osin tarvitaan varsin yksityiskohtaista lainsäädäntöä. Puitesopimuksen noudattamisen valvonta tulisi lisäksi säätää Energiaviraston tehtäväksi.

Jos päädytään puitesopimukseen perustuvaan malliin, lainsäädännössä tulisi määrätä yksiselitteisesti, minkä yksittäisen tahon tehtävänä olisi laatia tämä puitesopimus Energiaviraston vahvistettavaksi. Puitesopimuksella pitää olla yksi, nimetty vastuutaho, joka vastaa sen laatimisesta ja ylläpitämisestä. Puitesopimuksen laatimista ei voida antaa yhteisvastuullisesti useamman tahon velvollisuudeksi ja tehtäväksi. Lainsäädännössä pitäisi kuvata myös puitesopimuksen muuttamisprosessi. Lisäksi laissa pitäisi olla tarkat reunaehdot, millä periaatteilla sopimus laaditaan ja mistä asioita siinä voidaan sopia, varsinkin jos sopimus annetaan yksittäisen toimialajärjestön tehtäväksi. Tähän liittyvät kilpailuoikeudelliset seikat on selvitettävä etukäteen viimeistään lainsäädännön valmisteluvaiheessa.

ET pitää erityisen ongelmallisena, että muistiossa todetaan, ettei Energiavirasto valvo puitesopimuksen noudattamista. Osapuolien väliset riidat voivat vaikuttaa myös asiakkaan asemaan, joten on asiakkaiden etu, että näiden ratkaisuun on käytettävissä tehokkaat ja nopeat keinot. Riitojenratkaisu käräjäoikeudessa ei ole riittävän tehokas toimintamalli. Toistaiseksi ei ole myöskään tietoa, miten Suomessa toimeenpannaan sähkömarkkinadirektiivin 26 artiklan mukainen elinkeinonharjoittajina toimivien energian loppukäyttäjien ja energia-alan yritysten välinen tuomioistuinten ulkopuolinen riitojen ratkaisuelin. Vielä ei voida arvioida, soveltuisiko uusi riidanratkaisukeino puitesopimukseen liittyvien riita-asioihin ja kuinka tehokkaasti se

toimisi, joten näemme tässä tilanteessa tehokkaimpana, että Energiavirasto valvoisi myös puitesopimuksen noudattamista viraston myös vahvistaessa kyseisen sopimuksen ehdot. Jos lainsäädännössä määritellään Energiaviraston toimivaltaan kuuluvaksi oikeus arvioida, missä tilanteessa Energiavirasto voisi päätöksellään kieltää myyjää tarjoamasta yhteislaskutusta määräajaksi, tulisi viraston valvoa myös sopimuksen mukaista toimintaa laajasti ja ratkoa yhtiöiden väliset riitatilanteet.

Myyjän ja verkonhaltijan välinen vakuusmalli (luku 4.7 ja 12) -suositus)

Muistiossa ehdotetaan, että kaikki jakeluverkonhaltijat olisivat yhdessä vastuussa keskitetyn vakuusjärjestelyn rakentamisesta ja ylläpidosta sekä siitä aiheutuvista kustannuksista. Järjestelyssä yksi taho hoitaisi puitesopimuksen nojalla jakeluverkonhaltijoille keskitetysti vakuuksiin liittyvän palvelun.

ET ei näe, että keskitetty vakuusjärjestely olisi mahdollista toteuttaa puitesopimuksen kautta. Emme näe tällaista toimintaa luontevaksi toimialajärjestölle, emmekä tunnista muitakaan vaihtoehtoja, miten verkonhaltijat voisivat kattavasti sopia keskitetyn vakuusjärjestelyn perustamisesta ja hallinnoimisesta. Puitesopimuksessa tuskin voitaisiin tehokkaasti velvoittaa liittymään yksityisen tahon ylläpitämään vakuusmonopoliin. Tämäkin malli todennäköisesti edellyttäisi, että viranomainen valvoisi tätä tahoa mm. tuoton valvonnan näkökulmasta. Toimialan pystyttämään vakuudenhallintajärjestelyyn liittyy isoja kilpailuoikeudellisia kysymyksiä, jotka pitäisi selvittää huolella ennen kuin tällaista ehdotetaan toteutettavaksi.

Näemme, että keskitetty vakuusjärjestely vaatisi toteutuakseen tarkkarajaista lainsäädäntöä ja sen asettamista jonkun nimetyn tahon tehtäväksi. Jos vakuusjärjestely perustuu puitesopimukseen, näemme sen johtavan väistämättä hajautettuun vakuusjärjestelyyn. Tällöin lainsäädännössä tai sen nojalla annetuissa Energiaviraston määräyksissä pitäisi säätää, missä tilanteissa ja millä edellytyksillä verkonhaltija voi pyytää myyjältä vakuutta sekä määrätä riittävän yksityiskohtaisesti vakuuden laskemisen tavasta. Lainsäädännön sallimissa rajoissa tätä voitaisiin tarvittaessa täsmentää puitesopimuksessa. Hajautetussa mallissa vakuutta ei pyydetäisi kaikilta myyjiltä varmuuden vuoksi, vaan yhtiökohtaisesti lainsäädännön ja puitesopimuksen nojalla verkonhaltija vaatisi vakuutta niiltä myyjiltä, joilta se on tarpeen ja mahdollista vaatia. Myös tämän mallin soveltamiseen sisältyy kilpailuoikeudellisia kysymyksiä, jotka pitää selvittää viimeistään lainsäädäntövalmistelussa.

Vakuusmallin osalta on myös olennaista huomioida, että myyjän verkonhaltijalle osoittama vakuus kattaa vain kyseisen myyjän ja verkonhaltijan välisen yhteislaskutuksen päättämisen vaatiman ajan. Jos myyjä ei maksa laskujaan, yhteislaskutus on pakko saada nopeasti poikki, jotta verkonhaltijan luottotappio ei kasva kohtuuttomasti. Yhteislaskutuksen keskeyttäminen myyjän sopimusrikkomuksen vuoksi tulee siten olla verkonhaltijan päätettävissä selkein reunaehdoin, jotta päätös on riittävän nopea suhteessa vakuuden määrään.

Toimitussopimuksien päättäminen (luku 4.1.3 ja 1) -suositus)

Muistiossa todetaan perustellusti, että sähkömarkkina-alaista voidaan kumota 87 §:n 3 momentin säännös, jonka mukaan toimitusvelvollisuuden piirissä olevalla loppukäyttäjällä tulee olla mahdollisuus tehdä vähittäismyyjän kanssa sopimus, joka sisältää sähkötoimituksen lisäksi sähkönjakelun sisältämän palvelun. ET kannattaa tätä muutosta. Kaikille myyjille mahdollistettu yhteislaskutus poistaa tarpeen kyseiselle säännökselle. Jatkossa kaikilla asiakkaila olisi erilliset sopimukset sekä sähkön myynnistä myyjän kanssa että verkkopalvelusta jakeluverkonhaltijan kanssa riippumatta siitä, onko heillä yhteis- vai erillislaskutus. Tämä selkeyttää ja tehostaa prosesseja energia-alalla.

Toimitussopimuksista luopuminen ja niiden jakaminen erillisiksi verkkopalvelu- ja myyntisopimuksiksi tulee toteuttaa asiakasystävällisesti siten, että se ei edellytä asiakkaalta aktiivisia toimenpiteitä. Muutosvaihe on suunniteltava huolella ja toteutettava hallitusti. Muutoksen käytännön muuttamiselle tarvitaan riittävästi siirtymäaikaa. Tässä yhteydessä tulisi säätää, että kokonaistoimitussopimuksen jakaminen (sopimusehtoja muutoin muuttamatta) erillisiksi verkkopalvelu- ja myyntisopimukseksi tulee voida tehdä ilman asiakkaan erillistä hyväksyntää ja aiempi toimitussopimus voidaan katsoa asiakkaan aktiiviseksi tahdonilmaisiksi yhteislaskulle. Tällöin muutos voidaan toteuttaa myyjän sopimusehtojen mukaisella ennakoilmoituksella asiakasystävällisesti siten, ettei muutos aiheuttaisi muutosta asiakkaan olemassa olevaan

laskutustilanteeseen, eikä toisaalta vaatisi kaikilta asiakkailta aktiivista yhteyttä sähkömyyjään voimassa olevan sopimuksen osalta.

Arvonlisäveron käsittely (luku 4.9 ja 14) -suositus)

Haluamme korostaa, että arvonlisäveron lainmukainen käsittely yhteislaskutuksessa tulee selvittää ennen yhteislaskutuksen vaatimien lainmuutoksien säätämistä, jotta varmistetaan, että esitetty toimintamalli ei ole ristiriidassa arvonlisäverolainsäädännön kanssa ja arvonlisäveron käsittely laskutuksen korjauksineen on kaikille osapuolille kohtuullinen ja tehokkaasti toteutettavissa.

Lisäksi haluamme huomauttaa, että vaikka yhteislaskutus termi on alalla vakiintunut termi ja alalla toimijat ymmärtävät sen tarkoittavan myyjän asiakkaalleen lähettämää (myyjän nimissä ja vastuulla lähetettyä) laskua, joka sisältää sekä sähköenergian myynnin että verkkopalvelun (sisältäen valtiolle tilitettävän sähköveron), on termi arvonlisäverotuksen kannalta ongelmallinen. Muistiossa onkin syytä määritellä alkuun, mitä yhteislaskutuksella tarkoitetaan ja samalla todeta selvästi, että kyseessä ei ole myyjän ja verkonhaltijan yhteinen lasku. Tämä on tärkeää arvonlisäverokäsittelyn vuoksi, jotta myyjää voidaan yksiselitteisesti pitää arvonlisäverotuksessa jakeluverkonhaltijan suorittaman sähköverkkopalvelun myyjänä ja siten arvonlisäverolain 2 §:n 1 momentin mukaisena verovelvollisena.

Datahubin jatkokehittäminen (luvut 4.1.2, 4.1.6, 4.2 ja 4.7 sekä 3)-, 5)- ja 6)-suositukset)

Muistiossa esitetään useita tehtäviä ja toimintoja suoritettavan Datahubin kautta. Osa näistä edellyttää Datahubin jatkokehittämistä. Datahubille tarvitaan selkeä kehityssuunnitelma, joka kokoaa kehitystarpeet ja aikatauluttaa niiden toteutuksen käyttöönoton jälkeiselle ajalle.

Puitesopimuksen sisältö (17) -suositus)

Muistiossa todetaan, että jakeluverkonhaltijoiden oikeudesta vaatia vakuutta myyjiltä sovitaisiin puitesopimuksessa. ET näkee, että riippumatta valitusta vakuudenhallintamallista vakuudesta tarvitaan lakiin hyvin pitkälle menevää, tarkkarajaista sääntelyä.

Muistiossa listattujen yksityiskohtien lisäksi puitesopimuksessa tulisi sopia ainakin seuraavista asioista:

- Yksiselitteinen kuvaus, mitä maksuja yhteislaskutus koskee
- Myyjän velvollisuus laskuttaa verkonhaltijan tietojen mukaan ja eritellä maksut
- Vastuut hinnanmuutosilmoituksissa
- Asiakaspalvelun työnjako ja vastuut
- Yhteislaskutuksen keskeyttämisprosessi ja verkonhaltijan velvollisuudet ja oikeudet tähän liittyen
- Sopimuksen "irtisanominen", eli myyjän velvollisuudet lopettaessaan yhteislaskutuksen
- Mittausvirheiden ja muiden laskutusvirheiden huomioiminen, eli korjauslaskutuksen pelisäännöt
- Sopimuksen purkaminen
- Riitojen ratkaisu

Annamme tarvittaessa mielellämme lisätietoja lausuntoomme liittyen.

Ystävällisin terveisin

ENERGIATEOLLISUUS RY

Riina Heinimäki
johtava asiantuntija, energiamarkkinat